

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/27/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1204116951
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Břroušková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1204116951.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Břrouškovvej a členiek senátu JUDr. Olgy Bahńíkovej a JUDr. Ľubice Kriškovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovaným: v 1. rade: V. T., nar. XX.X.XXXX, Z..C.. S. XXXX/XX, XXX XX D. R., v 2. rade: H. T., nar. XX.X.XXXX, Z..C.. S. XXXX/XX, XXX XX D. R.O., obaja zast.: Mgr. Elena Szabóová, advokátka, Hlavné námestie 7, 940 01 Nové Zámky, o zaplataenie 2.936,09 EUR s príslušenstvom na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 25Cb/20/2005-326 zo dňa 16.10.2018 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava II č.k. 25Cb/20/2005-326 zo dňa 16.10.2018 z r u š u j e a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovaným v 1. a 2. rade priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 17.6.2004 domáhal zaplataenia sumy 2.936,09 EUR titulom nesplataenia poskytnutého úveru. Žalobca sa na pojednávania určené na deň 16.10.2018 o 10:00 hod. nedostavil, z neúčasti sa neospravedlnil, hoci predvolanie mu bolo doručené dňa 4.10.2018. V predvolaní bol zároveň poučený o možnosti rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie. Zdôraznil, že žalovaní na pojednávani konanom dňa 16.10.2018 navrhli súdu rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie. Súd prvej inštancie poukázal na ust. § 278 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a § 279 CSP. Vzhľadom na splnenie procesných podmienok súd vo veci rozhodol v zmysle § 278 CSP rozsudkom pre zmeškanie žalobcu a keďže žalovaní mali v konaní plný úspech súd im priznal plnú náhradu trov konania.

3. Proti tomuto rozsudku sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. Zdôraznil, že podľa jeho názoru neboli splnené procesné podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie, ktoré odôvodnil tým, že žalobca sa prostredníctvom právneho zástupcu zúčastňoval na vytýčených termínoch pojednávania (pojednávania dňa 16.2.2012, pojednávania dňa 5.12.2017, pojednávania dňa 27.3.2018, pojednávania dňa 31.5.2018). Žalobca, resp. postupca v konaní predložil spolu so žalobou okresnému súdu všetky požadované dokumenty, ku ktorým sa právny zástupca spolu s právnym posúdením veci dostatočným spôsobom v rámci vytýčených pojednávani vyjadril. Uviedol, že uvedené kroky rozhodne nemožno považovať za pasivitu v spore, kedy by prichádzal do úvahy rozsudok pre zmeškanie, tak ako to zamýšľal zákonodarca pri tvorbe CSP ako sankciu voči pasívnym žalobcom. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 278 CSP, podľa ktorého na pojednávani rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalovaného rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobu zamietne, ak a) sa žalobca nedostavil na pojednávania vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávani bol

žalobca poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a b) žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Žalobca zdôraznil, že aj z osobitnej časti dôvodovej správy k návrhu zákona CSP vyplýva, že kontumačný rozsudok predstavuje formu procesnej sankcie za pasivitu žalovaného alebo žalobcu, ktorá spočíva predovšetkým v absencii povinnosti tvrdiť a povinnosti dôkaznej, či v nedostavení sa na už nariadené pojednávanie. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ sa žalobca, resp. jeho právny zástupca nedostavili na vytýčený termín pojednávania, táto samotná skutočnosť o sebe nemôže založiť priestor pre tak závažnú sankciu, akou je vydanie kontumačného rozsudku, pokiaľ si žalobca v konaní plnil svoje ostatné povinnosti tvrdenia a predkladania dôkazov v konaní, ba dokonca sa zúčastnil aj na predchádzajúcich vytýčených termínoch pojednávania. Aj samotnému okresnému súdu z jeho vlastnej činnosti musí byť zrejmé, že právny zástupca žalobcu, ospravedlňuje svoju neúčast' na každom pojednávaní, ktorého sa nemôže zúčastniť, prípadne požiada o rozhodnutie veci bez jeho účasti z dôvodu hospodárnosti, k čomu došlo aj v tomto prípade. Žalobca ospravedlnil svoju neúčast' na základe podania zo dňa 16.10.2018, ktoré bolo okresnému súdu pred samotným otvorením pojednávania dňa 16.10.2018 zaslané. Okrem iného žalobca trvá na tom, že pojednávanie sa považuje za jeden celok napriek tomu, že dôjde k jeho odročeniu na ďalší termín. V predmetnej veci bolo pojednávanie niekoľkokrát odročované, pričom právny zástupca sa predchádzajúcich pojednávanií aktívne zúčastňoval. Žalobca zastáva názor, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Poukázal na uznesenie Najvyššieho Slovenskej republiky, sp.zn. 4Cdo 96/2010. Žalobca upriamil pozornosť odvolacieho súdu na skutočnosť, že žalobca od r. 2010 podal na súd prvej inštancie v predmetnej veci spolu 6 podaní označených ako „žiadosť o vytýčenie termínu súdneho pojednávania“ z dôvodu nekonania a prieťahov v konaní. Vzhľadom na túto skutočnosť, považuje žalobca konanie okresného súdu vo forme vydania rozsudku pre zmeškanie v konaní, v ktorom sa žalobca aktívne zúčastňoval pojednávanií a okresnému súdu zasielal podania s upozorením na prieťahy v konaní za absurdné. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvej inštancie preskúmal a v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaní sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril, napriek tej skutočnosti, že im odvolanie bolo doručené dňa 23.1.2019.

5. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací prejednal vec podľa § 380 ods. 1 CSP v rozsahu dôvodov odvolania bez nariadenia pojednávania a po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

6. Podľa § 278 CSP na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalovaného rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobu zamietne, ak
a) sa žalobca nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalobca poučený o následku nedostavenia vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a
b) žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že v predmetnej veci bolo nariadených niekoľko pojednávanií vo veci samej, ktorých sa žalobca v prevažnej väčšine riadne zúčastňoval, ospravedlnenie z niektorých pojednávanií sa tak ako žalobca ako aj žalovaný ospravedlnil, súd prvej inštancie akceptoval. Z obsahu spisu je taktiež nesporné, že žalobca v priebehu celého konania produkoval listinné dôkazy, ktoré bolo potrebné na prejednávanie veci, predkladal potrebné návrhy a po doložení všetkých podľa jeho názoru listinných dôkazov žiadal, aby súd rozhodol bez jeho účasti, ospravedlnil sa z pojednávania na vytýčeného na termín 27.9.2018 a žiadal, aby súd rozhodol bez osobnej účasti sporových strán v zmysle ust. § 177 ods. 2 písm. b) CSP. Súd pojednávanie vytýčené na termín 27.9.2018 odročil na termín 16.10.2018. Je nesporné, že žalobca bol poučený o potrebe zúčastniť predmetného pojednávania ako aj o následku nedostavenia sa na predmetné pojednávanie, o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Zároveň treba konštatovať, že žalobca sa aj z tohto pojednávania ospravedlnil, avšak predmetné ospravedlnenie bolo doručené súdu až dňa 17.10.2018, avšak aj v rámci tohto ospravedlnenia žiadal, aby súd rozhodol bez jeho účasti, tak ako to uviedol na predošlé pojednávanie s poukazom na ust. § 177 ods. 2 písm. b) CSP. Z obsahu spisu je zrejmé, že na pojednávaní dňa 16.10.2018 sa žalobca teda nezúčastnil, súd pojednával v neprítomnosti žalobcu. Právny zástupca, žalovaných v 1. a v 2. rade žiadali, aby súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie, ktorú žiadosť žalovaných súd akceptoval, takýto rozsudok s poukazom na ust. § 278 CSP vydal.

8. Odvolací súd zdôrazňuje, že rozsudok pre zmeškanie predstavuje osobitný druh rozhodnutia, ktorý predstavuje následok procesnej pasivity procesných strán v sporovom konaní. V danom prípade sa jedná o spor, ktorý začal podaním žaloby na súd dňa 17.6.2004, žalobca sa nesprával pasívne, predchádzajúcich pojednávaní sa aktívne zúčastňoval, súdu poskytol všetku súčinnosť na to, aby vec bola v primeranom čase ukončená. Aj keď v zmysle § 278 CSP súd môže rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, na ktoromkoľvek pojednávaní, musí nad textom zákona prevládať vyšší princíp spravodlivej ochrany práv strany sporu a súd dodržiavajúci tento princíp nemusí návrhu na vydanie rozsudku pre zmeškanie vyhovieť. Každé ustanovenie CSP musí súd v zmysle čl. 3 CSP vykladať nielen podľa jazykového vyjadrenia, ale aj podľa zmyslu a účelu toho ktorého ustanovenia. V tomto smere poukazuje odvolací súd i na závery nálezy Ústavného súdu ČR sp.zn. IV. ÚS 3143/2015 z 23.2.2016, v ktorom sa okrem iného uvádza: „po posúdení všetkých okolností prejednávaneho prípadu je nutné konštatovať, že konajúci súd postupoval v duchu opačnom, než mu ukladajú zásady civilného procesu vyjadrené v § 1, 3 a 6 OSP. Vydal rozsudok pre zmeškanie v situácii, kedy síce formálne podmienky pre jeho vydanie splnené boli, hľadisko vhodnosti a nevyhnutnosti jeho použitia, ako ho vymedzuje judikatúra Ústavného súdu, však neskúmal. Z ponúkaných postupov, ako s konaním naložiť, zvolil ten, ktorým rezignoval na požiadavku ochrany procesných práv sťažovateľky a zvolil postup procesne najpohodnejší, nie však s ohľadom na okolnosti prípadu najvhodnejší, pričom uvedený postup nemožno považovať za zlučiteľný so základnými zásadami civilného procesu. Hoci vecnému prejednávaniu žaloby bez prítomnosti sťažovateľky či jej zástupcu nič nebránilo a konajúci súd mohol rozhodnúť i „bežným“ rozsudkom, vydal rozsudok kontumačný, teda rozhodnutie, ktorým výrazne obmedzil následné procesné možnosti sťažovateľky v odvolacom konaní. Za týchto okolností považuje Ústavný súd postup konajúceho súdu za nezlučiteľný s ústavne zaručeným právom na spravodlivý proces.“

9. Podľa čl. 2 ods. 1 CSP, ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

10. Odvolací súd tak dospel k záveru, že vzhľadom na dĺžku sporu, ktorého sa žalobca aktívne zúčastňoval a zmeškal len posledné pojednávanie, na ktoré sa síce ospravedlnil, avšak ospravedlnenie bolo súdu doručené nasledujúci deň po pojednávaní, v ospravedlnení žalobca uviedol, že žiada, aby súd rozhodol bez jeho účasti a vzhľadom k uvedenému nemožno považovať rozsudok pre zmeškanie za rozsudok, ktorý by zodpovedal v danom prípade spravodlivej ochrane práv. Vzhľadom k uvedenému napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie s poukazom na ust. § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, aby súd prvej inštancie vykonal v predmetnej veci dokazovanie na základe predložených listinných dôkazov, zistil skutkový stav veci a zo skutkového stavu veci uviedol správny právny záver a vo veci opätovne rozhodol rozsudkom. v novom rozhodnutí vo veci súd rozhodne aj o trovách konania s poukazom na ust. § 396 ods. 3 CSP.

11. Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací žaloba) (§ 428 CSP).